

ת"פ 49188/07 - מדינת ישראל נגד محمد טראבין

בית המשפט המחויז בבאר שבע
ת"פ 49188-07-16 מדינת ישראל נ' טרבין (עוצר)
לפני כבוד השופט אהרון משלו
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ - עו"ד אירה וימן

נגד
הנאשם
محمد טראבין (עוצר)
ע"י ב"כ - עו"ד נתן טרבולסקי

גזר דין

א. כללי

הנאשם הורשע על פי הודהתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. במסגרת ההסדר צירף הנאשם את ת"פ 39227-08-16 מבית השלום בבאר שבע, אשר במסגרת הודה והורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, וכן בעבירה של הצלת מעצר או חיפוש חוקי, לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט - 1969. עסקינו בשני כתבי אישום נפרדים אשר מطبع הדברים מהווים איורים נפרדים ומשכך יקבע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאיורים.

מכتب האישום שבפניו עולה כי בתאריך 17.7.2016 הגיע הנאשם לבסיס צה"ל במשמר הנגב. באותו העת שהה המתلون שהינו חייל צה"ל בסמוך לשער הבסיס, כשברשותו נשק צה"לי מסווג "מיקרו תבור" שתלו בצלב על גופו. המתلون אשר חשב בנאשם פנה אליו ושאל אותו לרצונו אך הוא בחר שלא להשיב לו.

לאחר שהמתلون פנה לדרכו לעבר שער הבסיס, תפס הנאשם בידית האחיזה של הנשק, וניסה לחטוף אותו מהמתلون, תוך שהוא קורא "אללה أكبر". המתلون נאבק בנאשם, תוך שהוא אוחז בחזקה בנשקו, עד שבסוףו של דבר הצלח להשתלט על הנאשם, בעזרה חיילים נוספים שהגיעו למקום.

ב. טענות הצדדים

ב"כ המאשימה צינה כי יש לשקל לחובתו של הנאשם את העובדה כי תקף חייל צה"ל בסמוך לבסיסו, אשר יש בה כדי להעיד על חומרת העבירה והערק החברתי שנפגע. לדבריה, אף שהמתلون הצליח בסופו של דבר להשתלט על הנאשם ולמנוע את גניבת נשקו, ובכך מנע את האפשרות שהנשק יגיע לידיים הלא נכונות, לא ניתן להעתלם מהעובדה כי מדובר בניסיון שוד של נשק אוטומטי, אשר מיותר להזכיר מילימ על הסכנה הרבה שכורכה בו. לכן, אין מדובר בעבירות רכוש רגילה אלא בעבירה שיש בה גם פגיעה פוטנציאלית לביטחון הציבור ובביטחון המדינה. ב"כ המאשימה צינה גם את

ນחישותו של הנאשם בביצוע העבירה, כפי שהוא עולה מתייעוד האירוע בת/3.

אשר לנسبותו של הנאשם, צינה ב"כ המאשימה כי מתסקורי שירות המבחן עולה שה הנאשם התקשה להתמודד עם משברים שחווו במהלך חייו, הוא מתකשה להכיל מצבו לחץ, והוא עלול לפעול ללא שיקול דעת. עוד עולה מתסקרים כי הנאשם מתתקשה להבין את חומרת העבירה והשלכות מעשייו, ولكن קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק מצד גם בעtid.

לפיכך, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות האירוע נשוא כתוב האישום נע בין שנתיים לארבע שנים מסר בפועל, ובהעדר המלצה שיקומית לא ניתן לסתות ממתחם הענישה.

באשר למצבו הנפשי של הנאשם, טענה ב"כ המאשימה כי תוצאות הבדיקות שביצע הנאשם (האחת ביולי 2016 והשנייה באוגוסט 2016) מעידות כי הוא אינו סובל ממחלת נפש או מצב פסיכוטי, ואין אינדיקציה לרקע פסיכיאטרי בעברו. לדבריה, יש לקרוא בהירות את חוות הדעת הפרטית שהוגשה מטעם הנאשם, שכן העבודה כי היא ניתנה לאחר ארבעה חודשים בהם שהה הנאשם בתנאי מעצר הזרים לו כנאות הנעדר עבר פלילי. ב"כ המאשימה צינה את הקושי לאבחן במידוק את מצבו הנפשי של הנאשם, בשל העדר שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול המקצועיים, וטענה כי יש לדוחות על הסף את הטענה כי הנאשם לוקה בתסביך רדיפה, אשר אין לה כל אחיזה רפואי.

ב"כ המאשימה צינה בסיכון טיעונית כי נסיבות חייו הקשות של הנאשם אין יכולות להוכיח את העבירה החמורה שביצע, ולכן היא עטרה לענישה ברף העליון של המתחם, אשר תהлом את חומרת המעשים, ויהיה בה כדי להרטיע את הנאשם ממעשים דומים בעtid.

לעומת זאת, ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו, כי למשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, ולראיה הפנה לעדותו של הנאשם בפני חוקר השב"כ ולהעדר התיחסים במעשייו. ב"כ הנאשם הוסיף עוד כי התקן הנוסף אותו צירף הנאשם, אשר מתייחס לאירוע שהתרחש שבועיים קודם למועד העבירה הנוכחת, מחזק את הטענה כי מדובר בנאים שביצע את העבירות בשל מצוקה נפשית, ולא בשל מניע עבריין.

אשר למצבו הנפשי, טען ב"כ הנאשם כי אף שהוא נמצא אחראי למשוי, נוכח תוצאות הבדיקה שנערכה לו בחדר המין מיום 19.7.2026 (נ/2), יש לקבל את חוות דעתו של ד"ר מנדל (נ/1) שקבעה בין היתר כי משיו של הנאשם בוצעו כתוצאה מהפרעה דיכאוןית קשה לרבות רצונו להתאבד ולפגוע בעצמו. תימוכין לטענה זומצא ב"כ הנאשם בעובדה שה הנאשם שהוא במהלך מעצרו בהשגהה.

אשר לנسبות חייו של הנאשם, ציין בא כוחו כי אמו של הנאשם התמוטטה ומתה נגד עינוי בהיותו קטין. בעקבות זאת, נקלע הנאשם למצוקה נפשית, וניסיונותיו של אביו לטפל בו באמצעות רפואי אלטרנטיבית בתחום השבט הבדווי כשלו. מצוקתו של הנאשם החמורה לאחר שgem אביו לkerja במהלך קשה שבועיים בטרם האירוע הראשון (ת"פ 16-08-39277-3), ונפטר יומם לאחר הגשת כתב האישום בתיק שבפניו. הנאשם לא השתתף בהלווייתו של אביו, ואם לא די בכך איבד הנאשם את אחיו אשר נהרג בתאונת דרכים חדשניים לאחר מות אביו.

ב"כ הנאשם ביקש לשקל לזכותו את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנויות הראשונה בכתב אישום מתokin אשר תוקן באופן משמעותי, נטל אחריות מלאה למשוי, הביע חרטה וחסר זמן שיפוטי יקר. בסופו של דבר טען ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה הראו בנסיבות שלפניו נע בין 7 ל-14 חודשים מסר בפועל.

ג. דין והכרעה

לא יכולה להיות מחלוקת בדבר חומרת העבירות שבין הורשע הנאשם. עבירת השוד טומנת בחובה פגיעה קשה בערכיהם חברתיים בסיסיים, ובכללם ביטחונו של היחיד וכן תחושת הביטחון והסדר הציבורי. אמן מזימתו של הנאשם לא צלחה, ובסופו של יום הורשע הנאשם בעבירות ניסיון לשוד בלבד במסגרת כתוב אישום מתוקן. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי עסקין בניסיון שוד של נשק, ואלמלא מאבקו העיקש של המתלוון בנאשם, נשקו האוטומטי של הנאשם היה עלול להיגניב, ולמצוא את דרכו לגורמים עבריניים, על כל המשתמע מכך.

בנסיבות שלפנינו, מדובר אמן בניסיון שוד חד פ уни, שבוצע על ידי הנאשם לבדו, ללא שימוש בנשק, אולם במהלך האירוע הנאשם פעל באלים ונאבק במתלוון, אף גرم לפיציעות קלות בידו, ואת כל הנסיבות הללו יש לשקל לחובתו של הנאשם.

אשר לרמת הענישה הנוגגת, ניתן ללמידה עליה מעיון בפסקה שמתיחסת לעבירות דומות לאלה. בע"פ 16/2017 **מדינת ישראל נ' אדי שושני** (פורסם בנבו, 17.5.2016), נדון עניינו של המערער שההורשע על פי הودאותו בעבירה של ניסיון שוד, בך שנכנס לסניף הדואר המרכזי בירושלים, ניגש לדלפק הפקידה והעביר אליה פתק שבו היה כתוב כי מדובר בשוד, וכי הוא חמוש באקדח ועליה למסור מיד את הכסף. הפקידה לחזה על לחץ המצוקה והזעיקה את קובל את הערעור באותו שוד. בית המשפט המחויז גזר את עונשו של המערער ל-12 חודשים מאסר בפועל ובנוספ על כך הורה על הפעלת המשטרת. בית המשפט המחויז גזר את עונשו של המערער ל-12 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור באופן שולעןש המאסר בפועל שהושת על המשיב, יתווסף 12 חודשים מאסר בפועל, כך שהעונש הכללי הוועמד על 36 חודשים.

בע"פ 7655/12 **אדritis פיסל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.4.2013), ההורשע המערער על פי הודאותו בעבירה שוד. בית המשפט המחויז גזר את עונשו של הנאשם ל-30 חודשים מאסר בפועל, ובית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש והשית על המערער 20 חודשים מאסר, בין היתר בשל גילו הצער של הנאשם והעדר עבר פלילי. עוד קבע בית המשפט העליון כי מתוך העונש ההולם לעבירות שוד שבוצעו באופן ספונטאני, ללא תכנון מוקדם ולא שימוש בנשק תוך שלងג העבירה נגרמו נזקים חמורים, עומדים על תקופה בין 6 - 24 חודשים בפועל.

בע"פ 7989/10 **מדינת ישראל נ' איין חניף** (פורסם בנבו, 4.4.2011), שאותו הגישה ב"כ המאשימה בטיעונה, דבר בגין שוד של נשק של חיל שביצע המשיב ביחד עם אדם נוסף. המשיב ההורשע על פי הודאותו בעבירות של קשר רפואי לפשע, ניסיון שוד, חבלה בכוננה מחמייה, שוד בנסיבות מחמיות וכן עבירות נשק. בית המשפט המחויז גזר את עונשו של המשיב ל-5 שנות מאסר, מתוכן 3 לRICTO בפועל והיתר לרICTO על תנאי ועונשים נלוויים, וערעור המדינה נדחה.

בהשוואה לעניינו של חניף נראה כי המקירה שלפנינו קל יותר מבחינות נסיבות ביצוע העבירה, מפני שהנאשם ביצע את העבירה לבדו, ללא תכנון מוקדם, ולא שימוש באלים קשה ואכזרית וזאת מבליל הקל ראש בפיציעותו של המתלוון.

בסיומו של דבר, לאחר שבדקתי את מכלול הנסיבות, נראה כי מתחם העונש הראו לעבירה ונסיבותיה הוא בין 15 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

אשר לת"פ 39227-08-16 (שלום ב"ש) אשר במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והכשלת מעצר או חיפוש חוקי (כפי שפורט לעיל). מכתב האישום עולה כי בתאריך 5.7.2016 בזמן שהתבקש

הנאשם להציג תעוזת זהות, הוא דחף את השוטר, ניסה לחטוף מידיו את תעוזת הזהות ואף ניסה לברוח מהמקום תוך שהוא מתנגד למצורו ובוועט ברגלו של השוטר. במעשה פגע הנאשם בשלמות גופו של השוטר, בשמירה על סדרי השלטון ויכולתם של השוטרים למלא תפקידם כדין ללא הפרעה.

המשמעותה עתירה למתחם ענישה שבין מאסר על תנאי הצופה פניו עתיד לבין מספר חדשני מאסר בודדים, אותם יש להשית על הנאשם במצבו.

ניתן ללמידה על רמת הענישה הנוגנת בעבירה זו מעיון בפסקה שמתיחסת לעבירות דומות. בرع"פ 222/2013 **חייביאשווili נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 2.5.2013),ណון עניינו של הנאשם אשר הורשע בבית המשפט השלום בגין ביצוע עבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שסירב לצאת מהרכב בו נסע, למרות בנסיבות חוזרות ונשנות של שוטר שנכח במקום. בשלב מסוים יצא הנאשם מן הרכב הצמיד את פניו לשוטר באופן מאיים ואף נשך אותו באפו והתנגד למצורו. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 4 חדשים מאסר בעבודות שירות ועונשים נלוויים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחויז נדחה כמו גם בבקשת הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ברע"פ 5979/2006 **בוהדנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 25.7.2006), הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. הנאשם תקף שוטר שהגיע לבתו כשבידו צו הבא, בכך שדחף את השוטר וכן הכשיל את השוטרים שבאו למלא תפקידם, תוך שימוש בכוח. הנאשם הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר וזוכה מעבירת התקיפה והושת עליו עונש של 3 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

במסגרתו של דבר, לאחר ש שקלתי את מכלול הנسبות, נראה כי מתחם הענישה הרاءו לעבירה זו ונסיבותה הוא בין מאסר מותנה הצופה פניו עתיד ועד 4 חודשים מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות.

לחובתו של הנאשם יש לשקל אפוא את חומרת העבירות והעובדה כי מדובר בניסיון שוד של נשקech"ל בסמוך לבסיס צבאי, אשר בוצע שבועיים לאחר שה הנאשם תקף שוטר והפריע לו במילוי תפקידו.

כאמור לעיל, הוגשו עניינו של הנאשם שני תסקרים שירות מבחן: האחד, מיום 26.1.2017, והשני מיום 8.2.2017 וועלה מהם כי הנאשם מתקשה להזכיר מוצבי לחץ ותסכול ואף עלול לפעול ללא שיקול דעת, מתקשה להבין את חומרת מעשיו וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד על ידו. שירות המבחן המליץ בסופו של יומע על עונש מאסר בפועל ומאסר על תנאי אשר יש בכוחם להרטיע את הנאשם לאורך זמן.

מנגד, יש לשקל לזכותו של הנאשם את נסיבות חייו הקשות כפי שפורטו בתסקרים שירות המבחן ובטייעוני ב"כ הנאשם. מדובר בנายם אשר בגיל צעיר מאוד היה עד למות אמו, ולאחר מכן ובמהלכם של הלילכים המשפטיים נגנו איבד את אביו אשר היה לו למשענת, ואת אחיו אשר נהרג בתאונת דרכים. אין ספק כי אובדן בני משפחה קרובים בגיל כה צעיר הוא אסון טרי אשר קשה מאד להיכלו, והוא בכך כדי להשפיע על מצבו הנפשי של הנאשם.

אמנם הנאשם נמצא אחראי למשעו, אך עדין לא ניתן להטעם מהאמור בחומרה הדעת שהוגשה מטעם ההגנה, לפיה, מאז מות אביו, נקלע הנאשם למצוקה נפשית עד כדי ניסיון לשים קץ לחייו על ידי שריפה, סמוך לפני האירוע נשוא האישום בת"פ 39227-08-16. כמו כן, הנאשם הודה במשעו, ובכך לא רק חסר זמן שיפוטי יקר, אלא גם לקח אחריות על מעשיו. בדבריו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו, והתרשםתי כי כנים דבריו, ואת כל השיקולים הללו, וכן את גילו הצעיר, יש לשקל לזכותו של הנאשם.

סוף דבר, לאחר ש שקלתי את מכלול נסיבותו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 24 חודשים מאסר בפועל וזאת החל מיום מעצרו 17.7.2016.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי לשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשים מאסר על תנאי לשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה על סימן ג' לפרק ט לחוק העונשין.
- ג. בנסיבות העניין, נוכח העובדה כי הנאשם לא קיבל תמורה כלשהי למעשו, ובשים לב לנסיבותו האישיות ולמאסר הממושך שעוד נותר לנאים לרצות, לא ראוי מקום לגזר על הנאשם קנס כספי.
- זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן והודיע היום י"ד סיון תשע"ז, 08/06/2017 במעמד הנוכחים.

אהרון מנשיות, שופט